

VÅR SLÄKTHISTORIA

VÅR SLÄKTHISTORIA

Magnus & Lisbeth
Kvillegård

Copyright   2010 by Wily E. Coyote

All rights reserved. This book or any portion thereof may not be reproduced or used in any manner whatsoever without the express written permission of the publisher except for the use of brief quotations in a book review. Printed in the World.

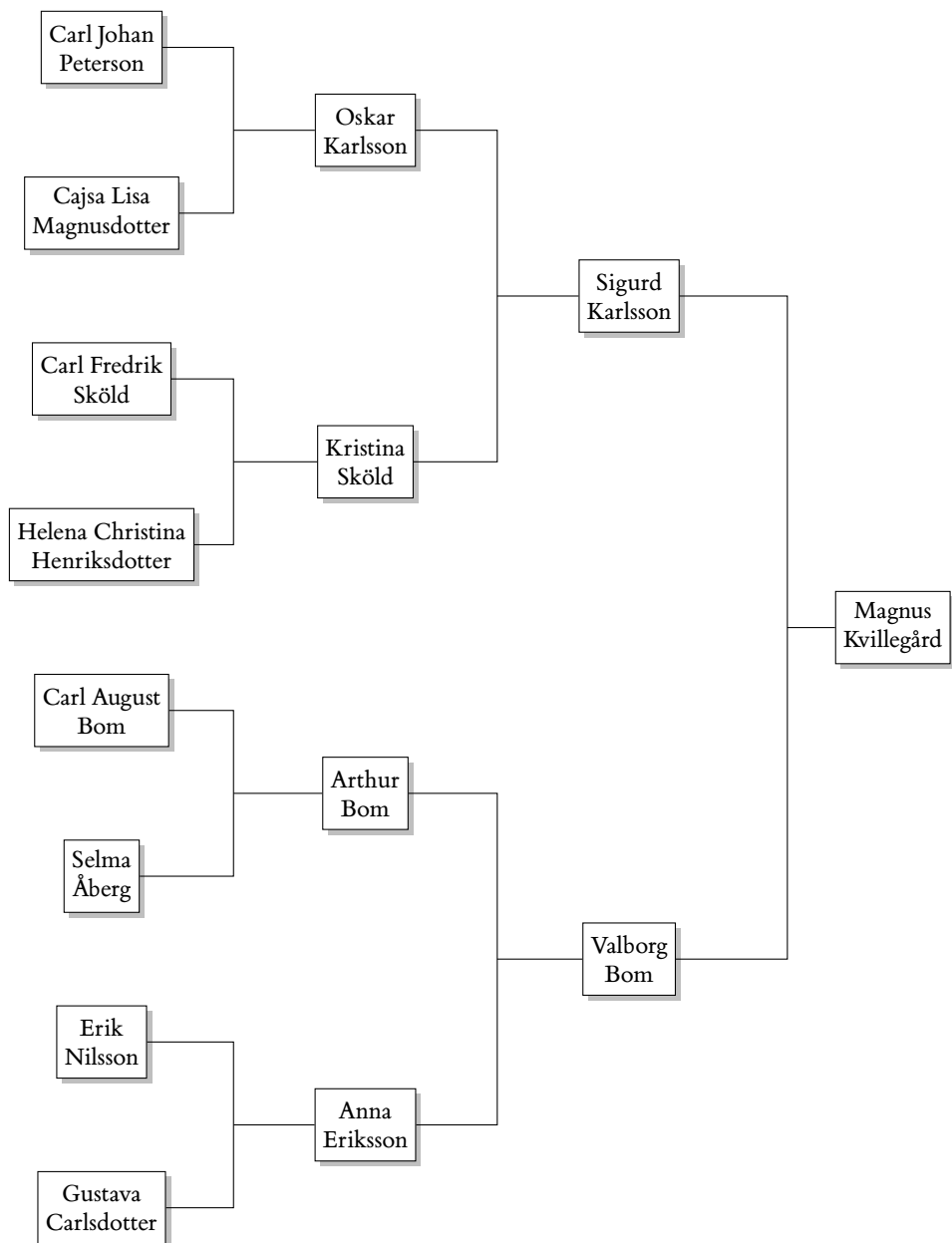
First Printing, 2020

ISBN 0-9000000-0-0

Falling Anvil Publishing
123 Mesa Street
Scottsdale, AZ 00000

www.FallingAnvilBooks.com

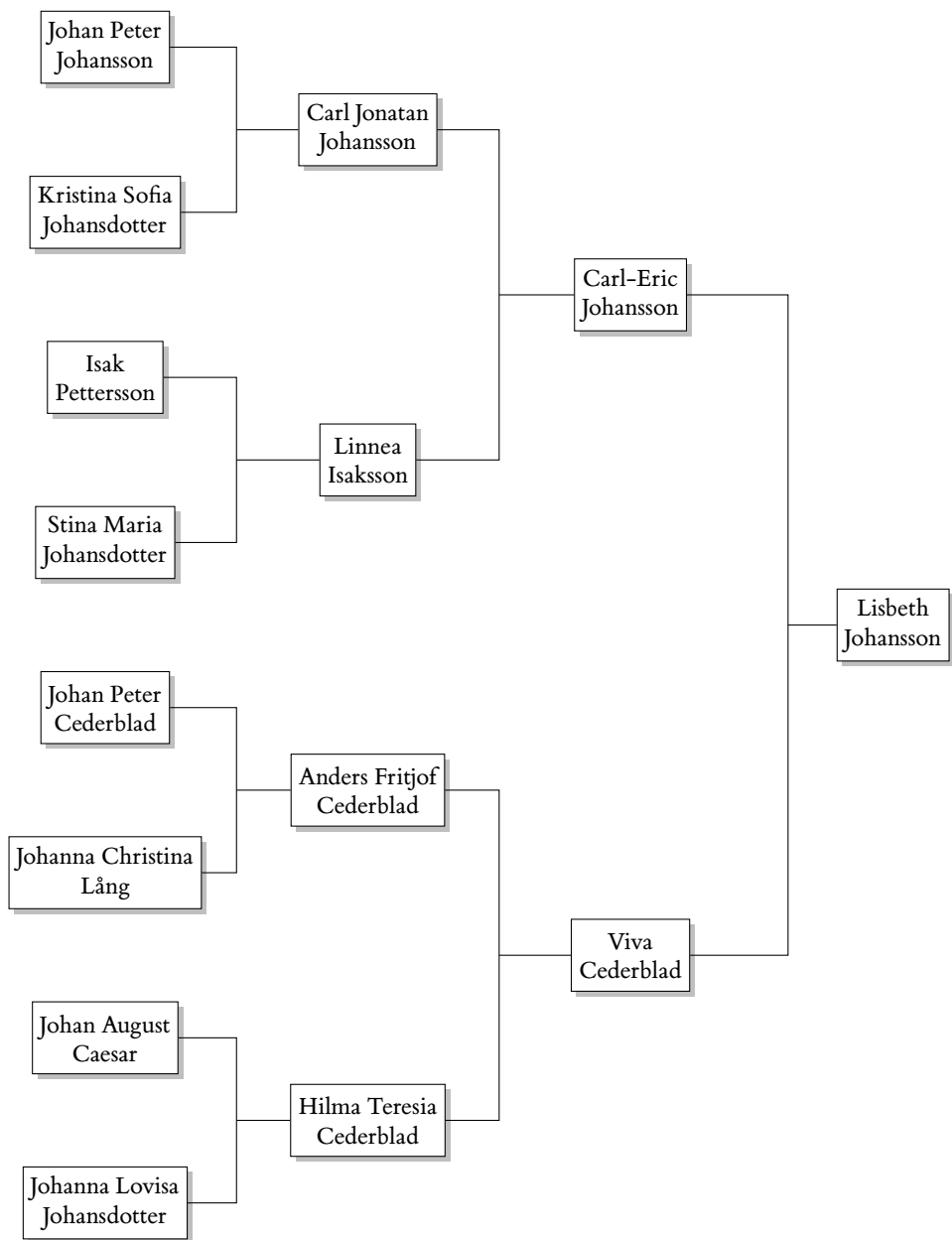
Förord

Innehållsförteckning:

Magnus släkt

Carl Johan Petersson	3
Cajsa Lisa Magnusdotter	5
Carl Fredrik Sköld	7
Helena Christina Henriksdotter	9
Magnus Kvillegård	35

Innehållsförteckning:

Lisbeths släkt

Carl Johan Petersson	3
Cajsa Lisa Magnusdotter	5
Carl Fredrik Skjöld	??
Helena Christina Henriksdotter	9
Magnus Kvillegård	35

Del I

Magnus släkt

Carl Johan Petersson

Cajsa Lisa Magnusdotter

Carl Fredrik Sköld

Helena Christina
Henriksdotter

Carl August Bom

Selma Terese Åberg

Erik Magnus Nilsson

Gustava Charlotta Carlsdotter

Oskar Karlsson

Magnus farfar, Oskar Karlsson, född 26/3 1867 i Hultsnäs, Mörlunda.
Oskars föräldrar heter Carl Johan Petersson och Cajsa Lisa Magnusson.
De får 10 barn varav Oskar är nr. 3 i syskonskaran.

Maria Kristina Skjöld

Magnus farmor, Maria Kristina Sköld, född 19/1 1873 i Lilla Bölö, Mörlunda. Kristinas föräldrar heter Carl Fredrik Sköld och Lena Stina Henriksdotter. De får 7 barn, Kristina är den yngsta. En bror dör endast 5 månader gammal. Hennes andra syskon emigrerar en efter en till Amerika mellan åren 1883–1890.

Karl Arthur Konrad Bom

Magnus morfar, Arthur Bom född 1890-08-12 i Fågelfors arbetade som skogvaktare, brädgårdsförman på snickerifabriken och till sist kalkylator vid Fogelfors Bruk.

Föddes 1890-08-12 i Sjötorp i Fågelfors. Föräldrarna var Carl August Bom och Selma Terese Åberg. Namnet Bom kommer från Arthurs farfars farfar Nils Persson som var född i Kråksmåla och blev soldat i Högsby under Bondeberga nummer 87, han fick då namnet Bom.

Namnet Åberg är ett vanligt namn i Fågelfors med omnejd och de flesta av dessa har nog gemensamma förfäder. Åbergsläktet i Fågelfors är en smedsläkt som man kan härleda tillbaka till en Nils Larsson född i Rumskulla och som sedan fick namnet Åberg. Han blev smedmästare vid Fredriksfors bruk i Döderhult. När Fredriksfors järnbruk lades ner flyttades verksamheten till Fågelfors och släkten Åberg följde med dit. Går man på kyrkogården i Fågelfors idag hittar man namnet Åberg på många stenar.

Artur var Carl August och Selmas första barn men snart kom flera syskon Gunnar, Anna, Elin och Henry. I juni 1903 när Henry var knappt ett år dör Carl August och Selma står nu ensam med 5 barn. I början av 1890-talet hade familjen flyttat till ett hus i Fågelfors som ägdes av bruket och nu när Carl August var död meddelade brukspatron Ekströmmer att de var tvungna att flytta före ett visst datum om de inte kunde köpa huset. Fyra av Selmas syskon och tre av Carl Augusts syskon hade utvandrat till Amerika och när de fick höra om sin systers dilemma sände de hem pengar och Selma kunde stega

in till Brukspatronen och meddela att hon hade pengar till att köpa loss huset om nu Brukspatron stod vid sitt ord.

Så här såg köpekontraktet ut. [bild]

Arthur och hans bror Gunnar fick redan vid 12 och 13 års ålder börja arbeta vid Fogelfors Bruk, här kan vi se utdrag ur löneboken för några månader under 1903. Vi kan se att Arthur tjänade 65 öre om dagen och Gunnar 10 öre för varje kväll efter skolan.

[bild]

Gunnar beslutade sig för att fara till släkten i Amerika och vid 19 års ålder startade hans färd. När han kom fram skrev han ett brev hem och berättade om resan och mötet med sin släkt. Originalbrevet är skriven med en handstil som många har svårt att läsa idag, därför har vi skrivit av brevet vilket återges här.

[bild]

Arturs syster Anna fick jobb som hembiträde hos Konsul Jansson i Kalmar. Hon förblev ogift och man kan anta att hon betydde mycket för honom eftersom hon fanns med i hans testamente och fick för den tiden en ganska stor summa pengar. Plats för testamente

[bild]

Den sista i barnaskaran Henry blev Fågelfors trogen, arbetade på bruket, gifte sig och byggde hus på samma tomt som Selmas hus stod på.

Arthur och hans syskon växte upp under knappa förhållande där de lärde sig att ta ansvar.

[bild Arthur]

[bild Carl August]

[bild Selma]

Anna Martina Eriksson

Magnus mormor, Anna Eriksson född

Oskar Sigurd Mauritz Karlsson

Sigurd föddes 12 februari 1910, han får namnen Oskar Sigurd Mauritz av sina föräldrar Oskar och Kristina Karlsson. Oskar arbetar på Ryningsnäs Gods som arbetskarl och i hans sysslor ingår också att vara roddare. Ofta inbjöds gäster att delta i jakter såsom harjakt och tjäderjakt, men det var framför allt andjakten i den då utmärkta Ryningen som var mest eftertraktad. Då fick gårdens arbetare ställa upp som roddare och upplockare av bytet. De skulle också gående genom vassruggarna få änderna att lyfta och helst då i riktning mot den plats där skytten befann sig. Vid en sådan här andjakt sköts de första dagarna de var lovliga för jakt, inte mindre än 600 änder av ett inbjudet 3-mannalag. Familjen bor i Hultsnäs i Mörlunda socken. I familjen ingår även Sigurds morföräldrar Carl Fredrik och Lena Christina Sköld. Sigurds första barndomsminne är när hans morfar har dött 1912. Av någon anledning så dröjer det innan han körs till Mörlunda för begravning så han läggs i en kista och ställs ut i ett uthus på gården. Sigurd är då ungefär 2 ½ år.

Ett annat minne rör en gammal gumma som familjen bor granne med. Hon är fattig och bor ensam i en liten stuga som ligger ett par hundra meter från Hultsnäs. Sigurd och hans mamma gick ofta dit med mat till henne. När Sigurds mormor dör 1918 flyttar familjen till Lilla Boda där sista barnet föds. Nu är de 8 syskon. Ytterligare två barn har dött vid födseln 1899 och 1918. Troligen är Lilla Boda en släktgård på Oskars sida. Runt 1930 går flytten till Hässlås, Fågelfors. Familjen har utökats med två barn, Rut som faktiskt var Oskar och Kristinas

barnbarn(hennes mamma har dött och pappan kan inte ta hand om sitt lilla barn) och en fosterpojke som heter Lennart Gustafsson.

Oskar blir dement de sista åren, det är svårt att ta med honom på t.ex släktkalas så han får stanna hemma. För att han ska ha något att göra så får han en liten uppgift som de vet att han klarar av. En gång sa hans son att han kunde bära in ved i köket medans alla var borta. Det gjorde Oskar med besked, han fyllde hela köket tills det inte fick rum ett vedträ till. Valborg har berättat om ett besök i Hässlås, lilla Ann-Mari kryper omkring på golvet i lugn och ro. Plötsligt hör Valborg att Ann-Mari gråter och springer in i rummet där även Oskar befinner sig. Ann-Mari sitter gråtande under ett bord med alla stolar ordentligt inkörda. Oskar är väldigt nöjd, han talar stolt om att han har stängt in alla kalvar så de inte smiter sin väg. Oskar dör 1949, hans fru Kristina 1959. Hon dog i sin egen säng och det sista gör är att sätta sig upp och titta ut genom fönstret samtidigt som hon säger Sigurd har nu tagit körkort, han har berättat hur det gick till. Efter några körlektioner i Oskarshamn så är det dags för uppkörning, det går bra. Teoriprovet består av två frågor, den ene var så här: Får man köra bil om man har druckit sprit? Sigurd svarar nej, det får man inte. Då säger körskoleläraren: Jo, lite får man ta. Körkortet utfärdas 21/4 1931.

Sigurd hinner med många yrken i sin karriär. Bland de första arbeten han hade var som snickare på Nya Fabriken i Fågelfors. Samtidigt hade han extrainkomst hemma på gården i Hässlås, en silverrävsfarm. Skinnen såldes och det blev lite extra pengar i mitten av 1930-talet. Sedan arbetade han som murare hos Holmström i Fågelfors. Under andra världskriget hade han kolugnar i Hässlås och sålde kol till Försvaret. Sigurd berättade hur Fogelfors bruk såg honom som konkurrent och försökte svälta ut honom genom att köpa in all ved till överpris. Men en dag kom folk från bränslekommissionen och undrade varför hans kolugn stod stilla när behovet av kol var stort, han berättade som det var, varvid kommissionen löste in brukets ved som Sigurd fick ta över. Inköparna på bruket stod där med lång näsa. Efter kriget köpte han en lastbil och körde grus, samt använde den till att hämta mjölk hos bönder och köra den till mejeri.

Sigurds syskon

Einar, 1879-1971, gifter sig med Naemi Karlsson och får två barn, Berit och Alf. Han tar över Hässlås efter sina föräldrar. Familjen flyttar sedan till Hultsfred.

Astrid, 1900-1960, gifter sig med Gunnar Thyrén och får en son, Enar. Hon har eget företag i Fågelfors, kafé och bageri som är beläget i huset bredvid Filadelfiahuset.

Elna, 1902-1930, gifter sig med Karl Gunnar Karlsson och får en dotter, Rut. Elna dör när Rut är 1½ år, pappan kan inte ta hand om henne utan hon växer upp i Hässlås hos sina morföräldrar.

Agda, 1904-1990, gifter sig med Henry Bohm och får två barn, Gerd och Roland. Agda var en händig person, hon sydde både till familjen och andra, målade om och tapetserade när det så behövdes i hemmet. Hon var duktig vid vävstolen, kunde väva många invecklade mönster. Henry var en spjuver, han tyckte om att skoja och tävla om de mest besynnerliga saker. Han hade Fågelforsrekord i att kunna joja längst, han höll på hela natten och vann till slut. Tävlingen om vem som kunde äta mest senap vann han naturligtvis.

Märta, 1907-1978, var särlingen i familjen. Hon reser till Stockholm och söker lyckan. Hon gifter sig med Herman som senare visar sig vara oärlig. Han säljer gödsel, men det är bara vatten och för det får han sitta av sitt straff på Långholmen. Innan dess flödade pengarna, paret bjuder Märtas föräldrar till Stockholm och tar med dem till Berns Salonger. Herman dör ganska tidigt och Märta berättar att Herman går igen och visar sig som en liten figur i deras hem. Efter detta har Märta tre förhållanden. Yngve, Gustav och Lennart. När Märta dör på 1970-talet åker Sigurd och hans bror Erik till bodelningen i Stockholm. Sigurd får bl.a ärvä väggklockan av guld.

Aina, 1913-1991, gifter sig med John Enocksson och får en dotter, Ann-Britt. Aina arbetar en tid hos Astrid på kafét.

Erik, 1918-1980, gifter sig med Eva Petersson och får tre barn, Monika, Inga-Lill och Carola. Samtidigt som Sigurd bygger huset Björkhaga på Parkvägen så bygger Erik sitt hus mittemot Sigurds. Kort efter att Sigurd med familj flyttar till Kvilehult så köper Erik en gård som heter Rydet och ligger på vägen till Virserum. Den äldsta dottern,

Monika, vill se världen och hamnar i Argentina där hon bor med sin familj i många år. Inga-Lill gifter sig med Sixten Jacobsson och får en son, Mikael. Hon blir änka tidigt. Bor i Virserum. Carola gifter sig med Jan Strömberg och får tre barn. Efter Eriks död tar Carola med familj över Rydet och flyttar dit.

Fosterbror Lennart Gustafsson gifter sig med Berit och får tre barn. Familjen bor i Fågelfors och räknas som släkt hela tiden.

Arvegods från Sigurd och Valborg: det blå stora skåpet och väggklockan kommer från Sigurds föräldrahem. Vid bodelningen efter hans mor, 1959, så var det ingen som ville ha dessa saker. Efter en stund säger någon av syskonen Ge dem till pojken och så blev det, Magnus fick dem. Örnen högst upp på klockan saknades. Många år senare så snidade Lindström i Fågelfors en ny. Magnus fick igång klockan och den gick så fint tills en natt då vi vaknade av att den slog och slog. När vi hade räknat till över 60 slag så fick det vara nog och Magnus stannade den. Sen dess har vi inte fått igång den mer. Det blå skåpet stod en gång i tiden i Hultsnäs (Sigurds barndomshem) innan det följde med till Hässlås. Guldklockan kommer från Sigurds syster Märta. Skrivbordet som Magnus har nu var Sigurd och Valborgs skrivbord i Kvillehult. Fia-spelet köpte Valborg på en marknad i Virserum, på spelet har Pälle Näver skrivit en dikt, Gick här och frös, då kom en tös, solig och grann, och kylan försvann. Den blå mjölkpallen och mjölkkannan har varit Valborgs farmor. Den bruna kaffekvarnen är troligen hennes också samt den lilla kaffekokaren av koppar. I Kvillehult i hallen uppe står en grön sammetssoffa som stod i Fågelfors. Selma Åberg köpte den i Vetlanda. Den gröna kaffekvarnen kommer från Sigurds föräldrar. Tavlan med fåglarna Magnus fick ett fickur av sin pappa när han fyllde 25 år. När Peter fyllde 25 år fick han den av Magnus.

Alfa Valborg Martina Bom

Född 18/12 1921 i Fågelfors. Föräldrarna hette Arthur och Anna Bom. Hon har 2 yngre syskon. Första åren bor familjen på övervåningen i ett gult hus bredvid mejeriet i Fågelfors. 1937–38 bygger Arthur ett rött trähus. Det är det huset som ligger närmast Lindéns gula villa. Valborg går 6 år i skolan. 1937 har hon gått en 6 veckors kurs i Kalmar Läns Södra landstings skolkök. I kursen ingår enklare matlagning, bakning, kortfattad födoämneslära samt ordning och renlighet. Från sommaren 1939 arbetar hon som köksbiträde i 2 månader och som barnhusa i 1 år och 6 månader hos familjen Ekströmer på deras herrgård i Fågelfors. Tiden på herrgården är Valborg väldigt stolt över hela sitt liv. Det var nämligen bara flickor som kom från fina familjer som fick arbete där. 1941 tjänstgör hon på barnkolonien Walldahemmet i Halland mellan 15 juni och 15 augusti. 15 juni 1942 och 15 januari 1943 arbetar hon som hembiträde hos Selma Henriksson i Djursholm. 1946 går hon en kurs i vävning i regi av Södra Kalmar Läns Hembygdsförening.

Valborgs syskon:

Elin, 1926, gifter sig med Ruben Franzén 1961 i prästgården i Högsby. Elin bär en vit, lång klänning, brudkrona och har röda rosor i sin brudbukett. Bröllopsmiddag intas på Hotell Morén. De träffades redan 1945, men av olika anledningar dröjde bröllopet. Elin utbildar sig till hemvårdarinna. Innan giftermålet bor och arbetar hon i Mönsterås och Kalmar. Efter vigseln köper paret ett hus i Nybro. Elins sista arbete blir på Madesjö skola. Ruben är ingenjör och vägmästare.

Barndomsminne: Elin och Valborg sover i en utdragssoffa. En kväll blir de törstiga och stiger upp för att dricka vatten i köket. Direkt efter att de är ur bädden så trillar väggklockan ner och slår upp ett stort

märke i soffan och hamnar precis där flickorna har legat. Där var nog en änglavakt inblandad. Kökssoffan står nu i Kvillehult och klockan hänger på väggen här i köket på Åsvägen. Klockan har en egen historia, släkt från Amerika har haft den med sig vid ett Sverigebesök. Det fattas en målad bild i glasfönstret. Den fick några släktingar som minne av dem som hade skickat klockan en gång i tiden.

Mauritz, 1930, gifter sig med Waldy Johansson i Kalmar slottkyrka. Mottagning efteråt i deras bostad på Storgatan i Högsby. De får två barn, Anders och Birgitta. Ett starkt minne från den 28 januari 1935: Mauritz sitter på sin mammas arm och de står och tittar på den stora branden vid Fogelfors Bruk. Han minns att hans pappa var med och försökte släcka elden och hur han var klädd i en stor tjock päls som av kyla och vattensläckning står för sig själv när han tar av sig den.

Sigurd och Valborg träffades på ett lite märkligt sätt genom olika personer i bägges närhet. Valborgs farmor, Selma Åberg Bom bor på Bruksgatan i Fågelfors. När Arthurs bror Henry har gift sig med sin Agda, så får de bygga sitt hus på samma tomt. Nu kommer det märkliga. Henry är Valborgs farbror och Agda är Sigurds syster. I och med detta så umgås bägge familjerna flitigt men det dröjer flera år innan Sigurd och Valborg upptäcker varandra. Dvs. Sigurd gör nog det med en gång men Valborg är förlovad med en annan. Fästmannen flyttar till Stockholm och det är väl meningen att hon ska komma efter men under tiden träffar han en annan flicka och förlovningen bryts. Tiden går och en dag får Valborg ett brev från Sigurd. Han skriver om sina känslor för henne och frågar om det finns någon chans att det ska bli de två. Han vill dessutom att hon ska bränna brevet när hon har läst det. Det gör hon ju naturligtvis inte utan hon gömmer det i en kokbok. Brevet hittar vi av en slump 50 år senare när deras hem säljs och alla saker går igenom och delas upp. De gifter sig 24 maj 1947 i Fågelfors prästgård. Mottagning hos hennes föräldrar i det röda huset. Hela släkten är bjudna. Nils Forsblom som är gift med Valborgs faster Elin har tagit med sig fyrverkerier till bröllopet. När han kastar upp en pjäs i luften så fastnar den i en tall som börjar brinna, men allt slutar bra, alla hjälps åt att släcka. Det är fortfarande svårt att få köpa allt som behövs, så släkten bidrar med kuponger till bl.a mat. Valborgs faster Anna, som bor i Kalmar, kommer med en stor krokan som är 1 meter

hög. Den översta delen, själva kronan på verket, sparar Valborg som ett minne. Sigurds systrar Astrid och Aina har bakat smörbakelser och kringlor i sitt bageri. Sigurd har byggt ett hus på Parkvägen i Fågelfors som får heta Björkhaga och där flyttar brudparet in och trivs riktigt bra. Snett mittemot har Sigurds bror Erik byggt ett hus till sin familj. . Men Sigurd kan inte släppa sin dröm om en egen gård och efter ett par år kommer tillfället som gör att han kan förverkliga drömmen. Valborg är mer tveksam, gården med tillhörande skog är nergången och det krävs en stor renovering för att kunna bo där. Sigurd vill så gärna ha gården och ber henne att ge det en chans, han lovar henne att om hon efter några år inte vill bo kvar så ska de flytta till ett bättre hus. När åren har gått kan Valborg inte tänka sig att bo på något annat ställe, så de stannar kvar.

Sigurd och Valborg köpte Kvillehult 1951 av Wilhelm och Gerda Jonsson för 32 000 kr. I köpet ingick hus, ladugård, skog, åkrar och en fotogenlampa som numera hänger över köksbordet här på Åsvägen. Det krävdes många och omfattande renoveringar innan familjen kunde flytta in. Det inköptes traktor av märket Ferguson, kor, grisar och höns. På 1950-talet var Blankan en levande och folkrik by med många barnfamiljer. Det fanns en affär som ägdes av Evert och Nanna Gahne, snickeriverkstad, kvarn, kraftstation och en smedja.

Rolf Magnus Sigurd Kvillegård

I den lilla byn Blankan, c:a 1 mil utanför Högsby, ligger gården Kvilehult. Där bor Sigurd och Valborg Kvillegård med sin lilla dotter Ann-Mari 3 1/2 år gammal. Alla tre går i spänd förväntan denna februarimånad 1952, Valborg är höggravid och snart ska Ann-Mari bli storasyster. 15 februari är Valborg och Ann-Mari ute och åker spark i Blankan. På natten till den 16:e vaknar Valborg av att värkarna har satt igång. Runt 5 väcker hon Sigurd och Ann-Mari. De packar vad de ska ha med sig och åker upp till Fågelfors för att lämna Ann-Mari till Valborgs föräldrar, Arthur och Anna Bom, som då bodde i det lilla röda huset på vägen till bruket. Arthur sätter på kaffe och så satt de en stund och pratade och hade det trevligt. Men vid 1/2 6-tiden känner Valborg att nu är det något på gång, vattnet går och hon och Sigurd åker iväg till BB i Högsby. Barnmorskan som tar emot dem tycker att de kommer lite väl tidigt på morgonen, hon har nämligen inte hunnit dricka upp sitt morgonkaffe än. Valborg blir hänvisad till ett rum i alla fall och blir undersökt av en sköterska som upptäcker att här är det bråttom. Hon tillkallar barnmorskan som det blir fart på när hon ser hur långt det är gånget. Klockan 6 den 16 februari 1952 föds pojken som sedermera får namnen Rolf Magnus Sigurd och som ska kallas Magnus.

Valborg berättade mycket om livet i Kvilehult, hur de arbetade på gården och det var nog slitsamt många gånger för dem. Men det fanns mycket glädje i det också. Sigurds dröm om en egen gård hade ju gått i uppfyllelse och varje dag var en gåva för dem. Magnus växte upp i

en varm och kärleksfull miljö. Det fanns väl tillfällen då han tyckte att livet var lite orättvist, då packade han sin lilla ryggsäck och rymde ut i skogen. Innan han gick iväg så var han noga med att tala om det för sin mor och dessutom rymde han alltid till samma gran. Efter en stund gick Valborg och letade, fann honom och allt var bra igen. Den sista gången hade rymde så glömde han att tala om det för sin mor, så han blev sittandes där en bra stund innan han fann det för gott att återvända hem. Valborg sydde en sjömanskostym till Magnus som hon ville att han skulle ha på sig vid ett högtidligt tillfälle, (oklart om det var ett bröllop eller fint kalas). Under protest gick han med på detta men så fort de kom hem igen så sa han Ta på mig kläder så jag kan leva. En vinterdag är Magnus och en lekkamrat ute och leker i snön. Plötsligt är de försvunna och Valborg ger sig ut att leta efter dem. Hon följer deras fotspår i snön och de leder henne till Emåns kant. Ut på isen fortsätter spåren och hon blir alldeles kall av fasa för vad som kan ha hänt dem. Hon ropar, men hon får inget svar. Gråtande springer hon hem igen för att hämta hjälp. Väl tillbaka får hon se bägge barnen välbehållna på gårdsplan. De hade gått ut på isen men inte gått tillbaka samma väg som de kom utan gått i en båge hem igen. Bo på en bondgård innebär att alla måste hjälpa till med det de kan. Magnus gjorde vad han kunde bl.a mata tuppen och hönsen. Men det fanns ju även tid till lek. Magnus spelar kula på gårdsplan och tuppen tror givetvis att det är mat till honom och försöker ta stenkulorna. Magnus hinner dock före honom varje gång. Tuppen reagerar med att utveckla ett oresonligt hat till Magnus med den påföljden att han jagar och försöker hoppa på honom så fort Magnus visar sig utomhus. Det går t.o.m så långt att tuppen lär sig vilken tid på eftermiddagen som skoltaxin kommer och möter Magnus uppe vid vägen. Efter en tid av tupp förföljelse så tog Magnus ett beslut som gjorde slut på eländet. Nästa gång tuppen mötte honom på väg hem från taxin hade Magnus beväpnat sig med en grov gren och med ett välriktat slag så var den tuppens liv över. En annan djurhistoria handlar om grävlingen i hönsgården, som var inhägnad, bakom ladugården, . Sigurd upptäckte att ett djur hade grävt sig under stängslet och tagit höns. En kväll kom Sigurd in i huset och sa till Magnus Nu är det en grävling som ska ta en höna, du får skjuta den. Han tar fram geväret och de smyger ut. Mycket riktigt, de får syn på

en grävling på väg in i hönsgården. Sigurd osäkrar geväret och ger det till Magnus som drar av ett skott rakt på djuret som stendör. Magnus är 7-8 år när detta händer, långt efteråt inser han att grävlingen redan var död, skjuten av sin far, innan han själv skjuter sitt skott. Men just då var det ett stort äventyr.

Även en räv var intresserad av de fina hönsen och återigen tycker Sigurd att Magnus ska få den äran att skjuta. Innan far och son går ut så kommer Sigurd och Valborg överens om att när hon hör skottet så ska hon öppna köksdörren och släppa ut hunden. Visst är det en räv som står på bergknallen bakom ladugården, Magnus lägger an salongsgeväret och skjuter. I ett huj kommer hunden farande och hugger räven i strupen och skäcker den fram och tillbaka. Detta gör ju att Magnus inte märker att allt är arrangerat av sin far som är mycket stolt och berömmar sin son. Alla är nöjda, hönsen med.

Några år senare. Magnus är ensam hemma, han sitter framför elden i den öppna spisen. Han hittar en patron till salongsgeväret, börjar så sakta fundera på vad som skulle hända om han slänger in den i elden. Mest om det smäller. Sagt och gjort, han slänger in patronen och visst smäller det. Han ägnar sen en lång stund med att plocka glöd som har spritt sig i hela rummet. Han gjorde aldrig om det.

I dammen uppe vid dammluckorna är Magnus ute och ror i sin eka. Tankarna börjar vandra iväg att det kanske skulle gå att bygga om båten så att han slapp att ro. Han börjar med att spika ihop bräder till två skovelhjul som han fäster vid en axel för att sedan sätta fast dem på ekan. En gammal motorsåg, med frikoppling, vars svärd plockas bort sätter han dit i aktern på båten. Premiärturen blir inte så lyckad, skovelhjulen sitter för långt ner vilket gör att de gräver sig ner i vattnet. Efter vissa justeringar görs ett nytt försök men då går de för fort så det sprutar kaskader av vatten. Farkosten är dessutom väldigt vinglig även om Magnus sitter så stilla han kan. Denna uppfinning läggs åt sidan.

När man är i 12-års-åldern är det väldigt kul att hitta på bus, det tycker också Magnus och hans kompis Kennet Gustavsson. De har fått tag på en bit harts och bestämmer sig en kväll för att spela hartsfiol hos någon i Blankan. Det finns inte så många hus i denna by, de väljer Hilma och Josefs hem. Beslutet syns vara ganska lättaget eftersom de är gamla och vid eventuell upptäckt så kan pojkarna springa ifrån dem.

Spela hartsfiol går till så här: en björntråd sätts fast i en fönsterkarm, där telefonlinjen går in, tråden spänns och sedan gnider man hartsen fram och tillbaka. Det låter alldeles förfärligt inne i huset. Hilma och Josef tror att det är en inbrottstjuv som håller på att säga av telefonledningen så de ringer till polisen som kommer snabbt som ögat. När pojkarna ser polisens billjus så finner de för gott att springa därifrån. Polisen jagar dem ända bort till Pingelshagen, där gömmer sig Magnus och Kennet. Men det finns inte så många pojkar i de åldern i byn så polisen uppsöker föräldrarna och berättar om busstreckket. Straffet för de båda blev att gå till Hilma och Josef och be om förlåtelse. Det måste ha varit snälla människor för när allt var förlåtet så satte sig alla inblandade ner och åt tårta.

På 50-talet heter familjen Karlsson, men det bor också en annan man som heter Sigurd Karlsson i Blankan och när posten har kommit fel för många gånger bestämmer de sig för att byta efternamn. Eftersom deras gård heter Kvillehult så blir det naturligt att ta efternamnet Kvillegård. Detta sker i början på 60-talet. Bredvid Kvillehult ligger ett sågverk och bakom dess byggnader rinner en liten bäck som också går genom gårdens marker. I denna bäck rinner det ner ett giftigt ämne, Fenol, som förstör vattnet där och värre än så, dricksvattnet till Kvillehult. En process startas med anmälan om vattenförorening och tagning av vattenprover i brunnen. Det grävs en ny brunn men även den förorenas. Sågverksägaren sitter som ordförande i kommunstyrelsen med många trådar att dra i för att komma undan sitt ansvar. Han lyckas bra och det drar ut på tiden med ett beslut om vem som är ansvarig och ersättningsskyldig. Det enda som är säkert är att resultatet av vattenproverna visar att det inte får användas som dricksvatten. I skogen finns en källa med rent och klart vatten. Dit åker Sigurd och Magnus för att hämta hem vatten i dunkar till familjen.

Magnus går de första åren i Drageryds skola, några år i Forsaryds skola för att sen avsluta mellanstadieåren återigen i Drageryd. Högstadiet finns i Högsby och där upptäcker lärarna Magnus kapacitet och råder honom att söka naturvetenskaplig linje i Oskarshamn. Han blir antagen och nu går första flytten för hans del. Han hyr ett rum hos Malin Helander.

Skåpet och skänken som står i vårt sovrum har Magnus ropat in på en auktion i sin ungdom. Skänken ropade han in för 5 kr. på Abrahams auktion på 1960-talet i Blankan. Det tillhörde en spegel och två utdragslådor, dessa sålde han till sin morbror Mauritz för 10 kr. De två väggskåpen som hänger i tv-rummet är gjorda av Josef i Blankan, från början fanns de i lekstugan i Kvillehult. ekbokhyllan ropade vi in på en auktion i Sinnerbo på 1970-talet för 60 kr. Taklampan med marmorhållare kommer från Nora Dahlsäters auktion i Blankan 1982. Vi fick den för 40 kr.

Förnamn Efternamn, årtal

Kvillehults historia

Året är 1841, fastigheten finns under Drageryd nr. 5 och stavas vid den här tiden så här, Qvillehult. Namnet betyder "torpet vid bäcken".

De första personerna som bosätter sig är Nils Peter Henriksson med hustru Lena Cajsa Jonsdotter och hennes föräldrar.

Hultsnäs, Mörlunda

Hultsnäs hittar vi i kyrkböckerna först år 1814. Nuvarande hus är nog inte från den tiden men genom att följa släkten bakåt kan vi se att huset är byggt före år 1860 för då gifter sig Caisa-Lisa Magnusdotter född 1839 i Näshult med Carl-Johan Pettersson född 1836 i Lilla Boda med varandra och flyttar till Hultsnäs.

Här lever de sina liv och får 10 barn mellan 1861 och 1881 varav 9 uppnår vuxen ålder. Som nummer 4 föds Oskar år 1867. Oskar växer upp och träffar sin blivande hustru från granngården Lilla Bölö, hon är soldatdotter och heter Maria Kristina Sköld och är född 1873. De gifter sig i mars 1897 och första barnet Einar föds 9 månader senare. Under åren 1897 och fram till 1918 får de 10 barn varav 8 når vuxen ålder och sist i raden föds Erik. I Hultsnäs tar de även hand om Oskars föräldrar under många år och Lena Stina Henriksdotter till Hultsnäs.

I april 1923 flyttar hela familjen till Fågelfors och köper gården Hässlås. Man kan tänka sig att Kristina som var den enda av de 6 vuxna syskonen som inte emigrerade till Amerika fick ut arv från sina föräldrar som hade avlidit några år tidigare.

Oskars far Carl-Johan som kom från Lilla Boda tillhör en familj som bott i Lilla Boda sedan början på 1700-talet. De första vi hittar i Lilla Boda är Nils Göransson och Maria Nilsdotter vars son Nils Nilsson, född 1732, tar över gården och gifter sig med Lisa Nilsdotter. Deras son Carl Nilsson, född 1775, tar sedan över Lilla Boda tillsammans med sin hustru Britta Jonsdotter. Gården fortsätter i släkten när deras dotter Stina Kaisa Karlsdotter tar över gården tillsammans med Peter Karlsson från Borg i Mörlunda. Med dessa två är vi tillbaka till Carl-Johan som är deras son och Oskars pappa.

Del II

Lisbeths släkt

Johan Peter Johansson

Kristina Sofia Johansdotter

Isak Pettersson

Stina Maria Johansdotter

Johan Peter Cederblad

Föddes på husartorpet Sandbro, tillhörigt Repperda Sunegård, i Alseda socken, 19/1 1838. Efter att ha läst för prästen började han som lärling hos en skräddare i Skirö. Någon skräddare blev han dock aldrig, men sydde till sina söner senare i livet.

Han flyttade till Kibbe, troligen i samband med giftemålet med Johanna Christina Lång från Skirö. Där blev han bruksarbetare vid Kibbe Nickelverk, som drevs av Lessebro Bruk, med Bergsrådet Johan Lorentz Aschan som ägare.

Två eller tre somrar reste han till Stockholm och arbetade som byggnadsarbetare. Det var kanske bättre betalt än arbetet vid bruket. Han fick då gå, eller kunde kanske få åka med någon forbonde som körde till Oskarshamn för att hämta varor. Därifrån åkte han med båt till Stockholm. Någon järnväg fanns ju inte på nära håll. Han hade också varit rallare vid Södra Stambanan.

Han fick 1896 Patriotiska Sällskapets medalj för långvarig trogen tjänst, i samband med att Lessebo Bruk AB lade ner sin verksamhet i Kibbe, och sålde sina gruvor och egendomar i Östra Härad, till en tysk konsul Bieber, som tidigare under tre år arrenderat och drivit Guldgruvan. Han bildade nu Ädelfors Guldverksaktiebolag för fortsatt drift av Ädelfors Guldgruva.

Johan Peter fick ett årligt bidrag från "Stenkvarnefonden", en fond för gamla bruksarbetare, förmodligen startad av Lessebo Bruk AB, men förvaltades av Bergmästareämbetet, dit ansökan fick insändas.

Avled 1925.

Johanna Christina Lång

Född på ett soldattorp tillhörigt gården Snuggarp (nuv. Skönberga) i Skirö socken 1/7 1843. Gift med Johan Peter Cederblad från Sandbro, Repperda. I äktenskapet föddes 11 barn. Känd för att vara något av "klok gumma", där både skrock och egenhändigt tillverkad örtmedicin ingick.

Hilma Cederblad, gift med sonen Anders, har berättat att här hon beklagade sig för att den några månader gamle sonen inte ville sova på nätterna utan skrek och var besvärlig, så sa hon att det kan du väl få något för. Så kom hon med en liten påse med okänt innehåll, som skulle hängas i ett band om halsen på pojken. Det skulle absolut hjälpa. När Hilma tvekade att använda "medicinen" så sa hon "Är du så dum så du inte tror på det, så må du ha att [besväret]."

Blev mycket omtalad i hela bygden då hon lyckades bota en av stationsinspektör Axel Kjellins döttrar som drabbats av "skerva", engelska sjukan, med sin dekokt. De hade tidigare sökt läkarhjälp utan resultat.

Johan August Cekar

Född 31/3 1846, Qills Pappersbruk Ökna. Var smed och bodde i Bärbäcksbron, där han också hade sin smedja. Gifte sig 1/12 1871 med Johanna Lovisa Johansdotter , från Godanstorp Alseda. Bodde under uppväxttiden på ett ställe under Trollhälla, där fadern enligt hörsägen hade en smedja.

1876 köpte han stugan på Broatorpet (Bärbäcksbron) som låg på Trollhälla gårds marker. Han hade tidigare fått löfte att bygga en stuga i närheten, men då torparen avflyttat och den stugan blev ledig, avstod han från att bygga. Priset för Bärbäcksbron blev 150 kr. Trollhälla gård ägdes av Alseda sockenm och där fanns även socknens fattiggård. Troligen byggde han i samband med detta smejdan nere vid brofästet till bron över Emån.

Förutom det vanliga bondsmidet med reparationer och skoning av hästar och dyligt, tillverkade han diverse verktyg som potatishackor, lövhackar och riskar som han sedan sålde på torget i Vetlanda. Åkte då med någon bonde som hade egna ärenden till torget. Hans dotter Hilma har berättat att när han kom hem från torgresan så tömde han ut smålandspungen på spiselhällen, och räknade noggrant ihop dagskassan. Det var väl inte alltid så lätt att få slantarna att räcka till och han beklagade sig ibland. "En är så gällskyldig så en vet inte ut vart in en ska vända sig." Gällskyldig betyder skuldsatt.

Barn: Karl, Frida, Gustav, Helga, Hjalmar, Emma, och Hilma.

Johanna Lovisa Johansdotter

Född 13/9 1845, i Godanstorp, Alseda socken. Gifte sig 1/12 1871 med smeden Johan August Cekar, boende under Trollhälla Alseda socken.

Hemmafru. När Johan August gick bort övertogs smedjan av sonen Hjalmar Fredrik. När han gifte sig med Gulli Maria Teresia Franzén 1917 byggde han om och till stuga i Bärbäcksbron. Johanna fick dock bo kvar där några år. Men lönsamheten i smedjan blev allt sämre, och han måste söka arbete på annat håll. Stugan i Bärbäcksbron såldes och Johanna fick flytta till dottern Hilma Cederblad i Ädelfors. Efter en tid där flyttade hon till dottern Emma Karlssom i Slättåkra, där hon bodde några år innan hon fick sluta sina dagar 1930.

Carl Jonatan Johansson

Lisbeths farfar, Carl Jonathan Johansson, född 17 januari 1895 i Stocksberg, flyttar till Bäck, Korsberga. Familjen består av föräldrarna Johan Peter och Marta Regina Johansson och fem äldre syskon. Carl blir faderlös vid 7-års-åldern. Pengar var det ont om och att köpa nya kläder till Carl hände sällan, han fick ärva det mesta av sina syskon, t.o.m flickkängor med klack av sin storasyster Ingrid. När han är 12 år arbetar han vid den kvarn-och sågverksrörelse vilken tidigare har ägts av hans far. Två år senare kom han i skräddarlära i sin hemsocken. Enligt C-E lärde sig Carl att sy hos skräddare Ekholm som troligtvis var alkoholist, för när han inte kunde få tag på sprit så åt han skrämm, eftersom en av ingredienserna var just sprit. 1915 genomgick Carl svenska tillskärar-och yrkeskolan och får sedan en anställning i Axel Karlssons skrädderiaffär i Åseda. 1923 åker han till Stockholm till J-E Kollbergs tillskärarskola. Hans titel blir skräddarmästare. Samma år startar han sin egen skrädderirörelse i Åseda. 1942 köper han en fastighet på Kexholmen, Åseda där han också har en kappaffär. Carl är en av initiativtagarna till Åseda Hantverks-och industriförening, tillhör styrelsen. Han är också med i Kronobergs län och Östra Smålands skräddar mästarreförening. Ett annat uppdrag är ledamot i kyrkofullmäktige. Det sista uppdraget blir ordförandeskapet i Åseda Pensionärsförening, han avgår där 1970.

Den blå urnan som stod på vitrinskåpet i stora rummet hos Carl-Eric och Viva kommer från Åseda. Den har en liten historia: När farfar Carl hade skrädderi-och kappaffär så kom det in en dam från Stockholm och beställde två kappor, som skulle skickas till henne. Kapporna syddes och levererades till damen. Nu visar det sig att hon

inte kunde betala dem med pengar utan hon skickar den blå urnan som betalning, hon ägde en antikvitetsaffär. Vi har i alla år trott att den skulle vara värdefull, men nu har vi värderat den och den är bara värd ca 400 kr. Det var ingen bra affär för farfar.

Carl hade 8 syskon, Emma Kristina Seraphia, f. 1876, Johan August f. 1878, Karl Stefanus f. 1881, Ester Maria Maja f. 1883, som faktiskt är något av en kändis. Hon arbetade som lärarinna och en av hennes elever var författaren Vilhelm Moberg. Det var utav henne som han fick sänkt sedebetyg vilket han senare i livet skrev om i en bok. Men det var också hon som lärde honom att upptäcka böckernas värld. Knut Gunnar f. 1889, Ingrid Elisabet Kristina f. 1891, hon gifter sig med Emil Elvin som äger en pälsvaruaffär i Vetlanda. De säljer pälsar, hattar och mössor. Efter sin mans död 1927 så förestår hon affären själv.

Linnea Isaksson

Carls blivande fru, Linnéa är född 1894 i Gubbagården, i byn Galtabäck i Nottebäck socken. Föräldrarna heter Isak Pettersson och Stina Maria Johansson, de har sex barn. Gubbagården är Stina Marias föräldrahem som hon har fått överta. Isak är tyvärr inte så mån om gården och dess skötsel, till slut måste familjen gå ifrån den. Namnet Gubbagården kommer från talesättet att det var den gården som gubbarna samlades i. Carl-Erics minne av sin morfar är att han mest låg och sov på soffan. Hela familjen flyttar sedermera till Stenhuset i Klavreström. Linnéa kommer som ung flicka till Åseda 1914. Hon har fått anställning som kammarjungfru hos kyrkoherde Bergdahl. En dotter, Gullan Stéen, berättar följande historia: Linnéa är i parken och står vid dansbanan, lite längre bort står tre flickor och pratar. Hon hör att de pratar om henne, en av flickorna, Astrid Spjut, säger: Det är prästpigan. Linnéa tycker att det låter nedlåtande, men hon får en liten hämnd. En tid senare är hon i hattaffären, hon ser en hatt som hon genast tycker om men får veta av expediten att Astrid Spjut har tänkt köpa den. Hatten kostar 6 kronor (mycket pengar på den tiden) men Linnéa tar sig råd med tanken att Astrid Spjut ska inte få den. Linnéas föräldrar hade en tam berguv i en bur.

Linnéa och hennes syster Elna fick varsin pigtittare av sina föräldrar. Vid bodelningen efter Carl och Linnéa tog min faster Ann-Margret hand om den även att Carl-Eric hade blivit lovad av sin mor att få den. Han bråkade inte med sin syster men var mycket ledsen att det blev som det blev. Efter Elnas död hölls en auktion med bara hennes närmaste släktingar. När Elnas pigtittare kom upp försökte Ann-Margrets son Lennart ropa in den och än en gång var Carl-Eric tyst. Men då tyckte

hans syster att det fick vara nog så hon bjöd emot och lyckades få det högsta budet, 500 kr. Efter auktionen gav hon pigtittaren till Carl-Eric och han betalade senare Gullan de 500 kronorna. Pigtittaren är nu i min ågo. De två ekstolarna från Elnas hem har jag också.

Linnéa hade 7 syskon varav 2 dog i unga år. Äldste brodern Johan arbetade som vaktmästare vid Klavreströms Bruk. Han spelade flöjt i en orkester, han var intelligent och duktig i matematik. Han hjälpte Carl med hans bokföring. Storasyster Elna gifte sig med Sigurd Pettersson och bodde i Växjö. De hann inte vara gifta så många år. Utåt sätt var Elnas man den gladaste av alla, men en dag inträffade något som visade att allt inte stod rätt till. Paret skulle ta en promenad när Sigurd plötsligt säger att han har glömt något hemma och går tillbaka till hemmet. Elna väntar och väntar men han kommer inte. Hon går hem igen och när hon kommer innanför dörren så får hon se att han har hängt sig i trappan. Eftersom de hade levt på hans inkomst från sitt arbete som konduktör så blev livet hårt för Elna i dubbel bemärkelse. Hennes man är borta och hon har inga pengar till sitt uppehälle. Men hon finner på råd. Hon tar emot inackorderingar, stryker tvätt åt andra och undervisar som skolhushållslärare i sitt hem. Hon gifter aldrig om sig. Nästa bror, Gustaf är slaktare. Lillebror Albert är predikant i Kristinehamn, Arboga och Malmö, han har t.o.m ett eget radioprogram där han håller sina predikningar. Han är gift med Ebba och har två barn, Gertrud och Sven. Det finns en historia om Sven och Carl-Eric, pojkarna hade lagt ut kräftburar och när det var dags att vittja dem, så hade de glömt att ta med något att förvara kräftorna i. De fick göra det bästa av situationen, så efterhand som de plockar upp kräftorna ur burarna så la de dem i sina kepsar. Det måste ha känts väldigt märkligt att ha levande kräftor krälade i håret under kepsarna. Lillasyster Ottilia, (som enligt Carl-Eric var en mycket högdragen person) gifter sig med en äldre man och bosätter sig i Värmland. Innan hon gifte sig arbetade hon på Stockholm slott.

Carl och Linnéa träffas troligen i prästgården. Linnéa arbetar ju där och Carl hyr ett rum hos kyrkoherden. Tycke uppstår och de gifter sig 1917. Deras första hem ligger på Karlavägen, vid bokhandeln bakom missionshuset. De får fyra barn, Maj-Britt, Ann-Margret, Carl-Eric

och Gullan. Senare köper de hus i Kexholm, där Carls skrädderi och kappaffär finns på nedervåningen.

Ann-Margrets son, Lennart, har berättat några minnen om Linnéa för mig. Hennes far var väldigt glad i sprit och gick gärna i god för hans vänner när de behövde pengar. Till slut gick det så illa att familjen blev tvungna att gå ifrån gården och flytta till Klavreström. Han var nog inte den bästa maken och pappa. För Linnéas mamma var det värst, gården var ju hennes barndomshem. Med detta som bakgrund så fanns det ingen sprit i Carl och Linnéas hem, med ett undantag. I en kakelugn i ett sovrum som inte användes hade Linnéa en flaska konjak och när hon kände att en förkylning på gång eller liknande så hämtades flaskan och hon hällde upp konjak i en sked och tog den som medicin. Det var mycket viktigt att inte använda ett glas, för då var det inte medicin utan för nöjes skull. Det var Lennarts pappa Folke som fick hämta ut konjaken, varken Carl eller Linnéa tyckte att de kunde göra det själva. Lennart har ett litet bord med en utdragslåda i sin ägo, det var Linnéas pappas matbord och i lådan hade han sina bestick. Vid detta bord åt han sina måltider ensam, resten av familjen fick stå och äta.

Anders Fritjof Cederblad

Född 21/1 1888 i Kibbe, nuv. Ädelfors. Gick i Kibbe skola och konfirmerades i Alseda kyrka den 24 april 1903. Gifte sig i maj 1913 med smeddottern Hilma Teresia Cecar, från Bärbäcksbron i Alseda. Gjorde värnplikten vid Kalmar Regemente på Hultsfreds slätt, 30/4 - 27/12 1910 = 240 dagar. Arbetade som smältare vid masugnen i Ädelfors 1914-1918, och förlorade ena ögat vid olycksfall i arbetet. Han fick stänk från smältan i ögat, och synen gick inte att rädda. Arbetsförmågan ansågs nedsatt med 25%, och han tillerkändes en livränta på 300 kr per år, som utbetalades med 75 kr i kvartalet. Prästbevis att han fortfarande fanns, måste insändas 2 gånger per år.

1919 upphörde verksamheten vid masugnen i Ädelfors. Gården Germunderyds Ebbagård som varit i Brukets ägo, såldes till AB Kalmar Kol och Trävaruaffär, som genast satte igång med avverkning på den skogrika gården. Då blev det skogs och såberksarbete, och även kolning förekom. Senare blev han kantare vid sågen i Ädelfors.

1932 lade Kalmar Kol och Trävaruaffär ned verksamheten, och sålde Germunderyds Ebbagård till Domänverket.

1931 byggde han tillsammans med systern Anna Gustava eget hem i Ädelfors. Köpte ett gammalt timmerhus av Emil Edborg i Repperda, som fick utgöra stommen i det nya huset. Det var dock längre än det nya skulle bli. Därför tog man bort en bit på mitten och fogade ihop båda halvorna. Anna Gustava satsade 2000 kr mot löfte att få disponera våningen om ett rum och kök, så länge hon levde.

Själv tog han ett inteckningslån på 2000 kr och med mycket eget arbete gick det att klara av det hela. Huset fick namnet Cederslund. En bit in på 1930-talet blev det dåliga tider, med stor arbetslöshet, och

svårt att få arbete. Han jobbade med stenröjning på åkrar i Möcklarp, var byggnadssnickare, fick jobb som kantare vid olika ambulerande sågverkm och var kantare vid Carl Blomstrands såg i Holsbybrunn ett par vintrar.

Under krigsåren 1940-1945 högg han meterved på Domänverkets gård i Germunderyd. Sommaren 1945 började han arbeta på Bröderna Granlunds Båtbyggeri i Ädelfors, och stannade där till semestern 1958, samma år som han fyllde 70 år.

Avled efter en tids sjukdom, på Eksjö Lasarett den 28/7 1970.

— — —

Lisbeths morfar, Anders Fritiof Cederblad, född 21/10 1888 i Kibbe, nuvarande Ädelfors. Gick i Kibbe skola och konfirmerades i Alseda kyrka den 24/4 1903. Gifte sig 23 maj 1913 med smeddottern Hilma Teresia Caesar från Bärbäcksbren i Alseda. Gjorde värnplikten vid Kalmar Regemente på Hultsfreds slätt, 30/4 27/12 =240 dagar. Arbetade som smältare vid masugnen i Ädelfors 1914 1918 där han förlorade sitt ena öga vid olycksfall i arbetet. Han fick ett stänk från smältan i ögat och synen gick ej att rädda. Arbetsförmågan ansågs nedsatt till 25% och han tillerkändes en livränta på 300 kr/år som utbetalades med 75 kr i kvartalet. Prästbevis att han fortfarande fanns måste skickas in 2 ggr/år. 1919 upphörde verksamheten vid masugnen i Ädelfors. Gården Germunderyds Ebbagård som varit i Brukets ägo såldes till AB Kalmar Kol och Trävaruaffär, som genast satte igång med avverkning på den skogrika gården. Då blev det skogs- och sågverksarbete och även kolning förekom. Anders fick arbete där och senare blev han kantare vid sågen i Ädelfors. 1932 lade Kalmar Kol och Trävaruaffär ned verksamheten och sålde Germunderyds Ebbagård till Domänverket. En bit in på 1930-talet blev det dåliga tider, med stor arbetslöshet och därmed svårt att få ett arbete. Anders arbetar med stenröjning på åkrar i Möcklarp, byggnadssnickare, fick arbete som kantare på olika sågverk bl.a vid Carl Blomstrands såg i Holsbybrunn ett par vintrar. Under krigsåren 1940 1945 högg han meterved på Domänverkets gård i Germunderyd. Sommaren 1945 började han arbeta på Bröderna Granlunds Båtbyggeri i Ädelfors där han stannade till semestern 1958, samma år som han fyllde 70 år. Georg har intervjuat Anders om hans yrkesliv, det finns sparat på en cd som jag har. I bakgrunden(om man

lyssnar noga) kan man höra mormor Hilmas röst ibland och ljudet från en väggklocka.

1931 köpte Anders ett gammalt timmerhus av Emil Edborg i Rep-perda, som fick utgöra stommen i det nya huset. Det var dock längre än det nya skulle bli så därför tog man bort en bit på mitten och fogade ihop de båda halvorna. Husdelarna transporterades med häst och vagn till Ädelfors. Anders tog ledigt ett par sommarmånader och med hjälp av två snickare så byggdes det nya huset. Anders tog ett inteckningslån på 2000 kr och hans syster Anna Cederblad satsade 2000 kr mot löfte att få disponera övervåningen om ett rum och kök så länge hon levde. Huset fick namnet Cederslund.

Anders syskon:

Matilda Kristina Cederblad, f. 1865–1939.. Flyttar till Vidbo, Stockholm 1881. Gift med August Leonard Ludvig Lundberg. Han äger ett plåtslageri. Bor i Upplands Väsby med man och fosterdotter Ingbritt Maria Eleonora Cederblad, vars biologiska mor var Matildas syster Hilda.

Maria Lovisa, f. 1867–1914, flyttar till St. Jakobs församling i Stockholm 1885. Arbetar som tjänarinna på Elfsjö gård, Stockholm.

Anna, f. 1869–1938, arbetade på Upplanda Herrgård i Vetlanda hos familjen Adlercreutz, hon hade anställning där när den stora skandalen i familjen hände. Dottern i familjen var gift med löjtnant Sixten Sparre och de hade två barn, men han förälskade sig i lindanserskan Elvira Madigan och rymde med henne till Danmark. När deras pengar tog slut, så såg de ingen annan utgång än döden. Sparre sköt dem båda med sin revolver. Denna händelse inträffar i slutet av 1880-talet så det blev en väldig uppståndelse. Dramat har även blivit film. Skrivbordet och det fina blå fatet som jag har nu kommer från Annas ägodelar. Klockan som ligger i sin originalask kommer troligtvis från Anna också.

Karolina Josefina, f. 1871–1965, flyttar till Stockholm och får arbete hos Grosshandlare Brisman och hans familj. Senare bor hon hos en dotter i samma familj. Efter Karolinas död, så åker Vivas kusiner till Stockholm i en hyrd lastbil och hämtar hennes ägodelar. Senare hålls en auktion i Vetlanda.

Carl-Oskar, f. 1874–1956, maskinist. Gift med Anna Lovisa Carls-dotter, 7 barn.

Johan Henrik, f. 1876–1901.

Johanna(Hanna) Augusta, f. 1878. Gift med Carl Fredrik Köhler, 5 barn. De tre första dör unga i Sverige. Familjen emigrerar till Amerika.

Gustav Adolf, f. 1881–1963, maskinist. Gift med Sigrid Virena Emilia Reik, 6 barn.

Claes Ferdinand, f. 1883–1884.

Hilda Alma Elisabet, f. 1886–1977. Ogift, 2 barn. Ett av barnen blir fosterdotter hos Hildas syster Matilda Kritina. Hilda flyttar runt ofta, först till Eksjö Stadsförsamling 1906, sen till Eksjö Ränneslätt 1907. Nästa anhalt är Barnarps prästgård 1908, 22/10 1909 går färden till Säby, kvarteret Berget 102. Där blir hon gravid, åker hem till Ädelfors och föder en son, Carl Ragnar 1910, åker tillbaka till Säby med pojken. 12/5 1911 återfinns Hilda med son i en lista med rubriken Personer utan fast bostad. Hon flyttar till Hammarby 5/3 1913 och sonen kommer efter 16/1 1914. Ännu en gång blir hon gravid och får en dotter, Ingbritt Maria Cecilia 10/2 1915. Hilda är inte gift, men en man som heter Karl August Lundgren låter anteckna sig som barnets fader. Han är rättare i Björkboda. Hilda arbetar som tvätterska i ett tvätteri som hon har ihop med syster Matilda. Detta har de i sitt hem och tvättar i bäcken som rinner förbi i närheten av huset. De hämtar tvätt hos finare familjer och lämnar tillbaka den tvättad, struken och manglad.

Hilma Teresia Cederblad

Född Cesar, den 27/7 1890 i Bärbäcksbron, Alseda.

Gick i Alseda kyrkskola, och konfirmerades i Alseda kyrka. Därefter blev det att ta anställning som piga på olika gårdar. Hon arbetade på Vallsjö gård, Sävsjö, Nyaby Berg, Slättåkra, hos Carl Zakrisson Repperda, och hos Emil Gustavsson Repperda Sunegård.

Under tiden i Repperda blev hon medlem i Logen Ädelfors Framtid av NOV, som fanns i Ädelfors i början av 1900-talet. Medlem var också Anders Cederblad från Ädelfors, som hon gifte sig med i maj 1913. Kanske var det på logemötena som de lärde känna varandra. Efter giftemålet blev hon som var vanligt på den tiden hemmafru, skötte hem och barn. Skaffade sig symaskin, och var duktig att sy både till sig själv och barnen. Lånade ibland vävstol och vävde trasmattor till hemmet.

Under några år i början av äktenskapet hade man också hushållsgris som slaktades strax före jul. Att ta hand som slakt hade hon ju lärt sig på gårdarna hon varit på. Så det blev blodpalt och pölsa och flera sorters korv, pressylta och rullsylta och julskinka lagades till. Fläsket saltades ned i träkar, för kommande behov.

Blev änka i juli 1979, och råkade våren 1971 ut för en olyckshändelse (lårbensbrott), och kom efter lasarettsvistelsen i Eksjö, som konvalescent till Österliden i Holsbybrunn. På egen begäran fick hon sedan stanna kvar där till sommaren 1981, då hon insjuknade och fick komma till Vetlanda Sjukstuga, där hon avled den 12/10 1981.

Barn:

Georg Bernhard Fritiof född den 24/9 1913

Bernt Gösta Henry född den 29/6 1916

Berta Viola född den 19/10 1918, död den 14/2 1919

Viva Gunhild Maria född den 9/11 1920

Hilmas syskon:

Karl Johan Levi Caesar född 16/5 1872 emigrerar till Amerika. Frida

Lovisa Josefina Caesar född 15/5 1875 emigrerar till Amerika. Gustav

Alfred Irenius Caesar född 15/12 1877 emigrerar till Amerika. Helga

Emilia Caesar född 17/11 1880. Gift med snickaremästare Sven

Lindberg i Slättåkra. Han tillverkade hyvelbänkar och slöjdbänkar.

Hjalmar Fredrik Caesar född 31/10 1883. Smed. Gift med Gulli

Maria Teresia Franzén. Emma Vicktoria Caesar född 16/1 1887.

Gift med August Elof Karlsson 1916, innan dess har hon arbetat som
tjänarinna på Vagnhester Kåragård.

Carl-Eric Johansson

Född 19 mars 1921 i Åseda. Föräldrarna hette Carl och Linnéa Johansson.

Carl-Eric hyser en dröm att bli postiljon (brevbärare) men efter konfirmationen börjar han arbeta på ett plåtslageri i Åseda. Den anställningen blir inte så lång, han har dessvärre väldigt svårt för höjder och att lägga plåttak är inte att tänka på. Första arbetet är på ett kyrktak, så den karriären blev kort. Dessutom trycker Carl på att han ska lära sig till skräddare och ta över rörelsen så småningom. Carl är oerhört duktig i sin yrkesroll, allt ska vara perfekt innan han godkänner något. C-E har berättat att om det så var bara ett stygn som inte var som det skulle i Carls ögon så tog han tag i sömmen och rev isär den. Det måste ha varit en svår lärotid, tills C-E själv blev skräddare. Han fortsatte att arbeta för sin far ända till i början av 1960-talet då han fick ny anställning på Garpens konfektionsfabrik. På sin fritid ägnade sig C-E åt fotboll, ishockey, bandy och tennis. På den här tiden (1930,-40-50 och -60 talen) fanns ingen särskild anställd som klippte gräset på fotbollsplanen eller på vintern spolade is i ishockeyrinken m.m. Utan det var de aktiva inom vardera sport som fick hjälpa till med det. Det var även problem med utrustningen när pengarna inte räckte till nyköp. C-E hade t.ex inte råd att köpa sig ishockeybenskydd så han sydde ett par istället.

Carl-Erics syskon:

Maj-Britt, 1918, gift med Torsten Johansson. En son, Roland.

Ann-Margret, 1920, gift med Folke Johansson. En son, Lennart.

Gullan, 1926, gift med Lars Stéen. Tre döttrar, Margareta och tvillingarna Kristina och Katarina.

Viva Gunhild Maria Cederblad

Född 9 november 1920 i huset vid åbron i Ädelfors. Föräldrarna hette Anders och Hilma Cederblad. Viva är efterlängtnad och alla är glada att allt har gått bra. Två år tidigare föddes en dotter som fick namnet Berta, men hon blev bara fyra månader innan hon dog i influensa. Vivas bror, Georg, som då är 5 år minns Berta och sorgen som följde på hennes för tidiga död. Mor Hilma talade aldrig om Berta efter detta och därför gjorde ingen annan det heller. I början på 1930-talet köper Anders och Hilma ett hus som får namnet Cederslund. Anders renoverar det men det förblir med dagens mått mätt rätt så omodernt. Enbart kallvatten indraget, kakelugnar och vedspis som värmekälla och till matlagning. Utedass och inget badrum. Kylskåp och frys fanns inte heller utan alla kylvaror förvarades in en matkällare. Så här lever familjen ända in på 1970-talet. Efterhand har ju barnen flyttat och när Anders dör 1970, så bor Hilma bara kvar ett par år i huset. Skolhuset ligger bredvid Cederslund så Viva och hennes bröder behöver inte gå långt för att komma dit. Hon går i skolan i 6 år och efter det en skolkökskurs.

På 1930-talet, om man ville åka på semester och det inte fanns så mycket pengar, så åkte man på cykelsemester. Så gjorde även Viva och hennes vänner. Bl.a cyklade de till Tranås en sommar. Hennes bröder Georg och Henry, samt en kamrat, cyklade till Gripsholms slott och fortsatte till Trollhättan. Väl där skickade de ett vykort hem och skrev att de skulle ta en avstickare till Göteborg innan de kom hem igen. De cyklade också till Kalmar, vidare till Karlskrona för att slutligen hamna

i Ystad som var målet med resan. De skulle titta på en utställning där. På sina cyklar hade de all utrustning som de behövde såsom tält, mat, fotogenkök, kläder m.m

1936 hände något som alla i Ädelfors talade om länge. Viva hade lämnat in en tipskupong och vann högsta vinsten. 15 040 kr och 67 öre. Det var en hel förmögenhet på den tiden. Hon hjälpte sina föräldrar att betala av lån på huset och bekostade sin egen utbildning till damfrisörska. Denna utbildning fanns i Vetlanda och troligtvis bodde hon där i veckorna. Hon kallades därefter för Lyckaffickan.

I slutet på 1930-talet kommer Viva Cederblad till Åseda. Hon har nu fått sitt första arbete på en salong i Åseda, vilken hon senare blir ägare till. Hennes bostad är en lägenhet ovanför salongen. Ibland var det nog inte så roligt att ta hand om kunderna. Det var sällsynt med damer som hade tvättat håret innan de kom för att bli fina. Det var inte ovanligt att Viva fick börja med att avlusa dem innan hon kunde börja klippa eller permanenta.

C-E och Viva träffas så småningom och blir ett par. Detta är under pågående 2:a världskriget så C-E blir inkallad som beredskapsman och blir stationerad i Skåne. Paret förlovar sig och innan bröllopet blir det björkdrag i Ädelfors. Detta är en väldigt gammal tradition som går ut på att brudparets vänner på lysningsdagen kommer dragandes på en stor björk och överlämnar den. Av björken ska sedan brudgummen tillverka någon möbel till det framtida egna hemmet. Det blev Vivas bror Georg som svarvade ljusstakar och nötknäckare av björken. 23 oktober 1943 vigdes C-E och Viva i prästgården i Åseda av prosten d:r I. Krook. Brudpar och släkt åkte sedan till Ädelfors för bröllopsmiddag hos Vivas föräldrar Anders och Hilma Cederblad. Faster Gullan minns att Vivas bror Henry spelade dragspel. Vid hemkomsten till Vivas lägenhet så blir brudparet och den närmsta släkten bjudna på kaffe av Vivas granne, Gerda Olsson.

Efter vigseln måste Viva sälja sin salong och börja sitt nya liv som gift. Det var ovanligt att kvinnan fortsatte att arbeta när hon hade gift sig.

Vissa omständigheter gör att deras första tid som gifta blir omvälvande för båda två. Viva är gravid i femte månaden och måste nu sälja sin damfrisering och flytta från sin lägenhet. Carl och Linnéa ger dem

husrum i sitt hus, ett rum och kök i en tillbyggnad mot trädgården. C-E får inte tillräckligt med lön av sin far för att kunna försörja sin familj utan måste låna av Vivas sparade pengar. De lägger upp en avbetalningsplan som C-E lyckas hålla. I mars 1944 föds Bengt och det dröjer ända till maj 1952 innan nästa barn, Lars, utökar familjen. Någon gång mellan 1952 och 1956 flyttar de till en alldeles ny hyreslägenhet på Södra Esplanaden i Åseda. I december 1956 föds en dotter Lisbeth. Slutet av 1964 har C-E fått ett arbete som förman på Bestons konfektionsfabrik i Berga och flytten går denna gång till Högsby.

Arvegoods från Carl-Eric och Viva: guldringen med en liten vit sten fick mamma av pappa en gång för länge sedan. Hon hade den alltid mellan sin förlovnings- och vigselring. Glasskålen på fot fick Anders och Hilma i lysningspresent 1913. Silverbesticken köpte hon i en affär i Åseda som hette Dacke. Finservisen som min bror Lars har nu är också inköpt där. Taklampan som jag har är köpt i Åseda. Stekgrytan med mammas namn och ett årtal på locket är en lysningspresent från min farmors syskon. Den är tillverkad i Klavreströms Bruk. Halsbandsmycket i form av en gulddroppe som Jenny har är ursprungligen min farmors ringar.

Vivas syskon:

Georg Cederblad, född 24/9 1913 i Smedstugan, Ädelfors. Gift med Ingrid. Två barn, Åke och Kristina. Georg första arbeten får han i skogen och på ett sågverk i Ädelfors. 1935–1948 arbetar han i Källströms möbelfabrik och sedan hos Bröderna Granlund. 1952 till sin pensionering i Hermanssons möbelfabrik i Fluguby. Hans fru, Ingrid, arbetar som sömmerska i en syateljé som ägs av Sjöberg. Georg byggde hus mittemot Cederslund och kallade det för Lillevång, (nästan alla hus i Ädelfors har ett namn).

Henry Cederblad, född 29/6 1916 i Smedstugan, Ädelfors. Gift med Inga. Han arbetar liksom sin bror i Hermanssons möbelfabrik i Fluguby. Hans fru, Inga, övertog tjänsten som stationsföreståndare 1934 på Tällängs station efter sin far, Oskar Tapper. Han hade dock ansvaret för stationen tills Inga blev myndig. 1937 får Oskar nytt arbete på Ädelfors station där han arbetar till 1943. Inga övertar hans arbete och blir kvar till 1961. Poststationen dras in då persontrafiken läggs ner på sträckan Vetlanda–Gårdveda. Inga förflyttas till Alseda station och

arbetar där som platsvakt fram till 1966 då också den poststationen dras in. Hon får anställning på posten i Vetlanda där hon är kvar till sin pension.

Lisbeth Gunvor Maria Johansson

Lisbeth föds 7 december 1956 på Lenhovda BB. Det finns inget BB i Åseda där familjen bor så Viva får åka taxi 3 mil mitt i vintern. Ensam, för på den här tiden är inte pappor välkomna att vara med under förlossningen. Allt går bra och efter en vecka får mor och dotter åka hem till pappa Carl-Eric och storebröderna Bengt och Lars. Familjen bor på Södra Esplanaden i en tvårumslägenhet på tredje våningen. Jag minns inte den första semesterresan men det var en tältsemester som gick till Falkenberg när jag var 1; år. Hur vi kom dit vet jag inte för detta var långt innan vi hade bil. Viva har berättat att det regnade och blåste mest hela tiden och att de hade för lite av allting med sig den gången.

Året därpå åkte vi till Kapelludden på Öland istället och där trivdes alla så dit åkte vi varje sommar tills jag var tonåring. Det krävdes noga planering inför resan, först packades allt som behövdes och skickades i förväg till stationen i Borgholm. Vi åkte med tåg till Kalmar, färja över sundet och till sist buss till Borgholm. Sedan fick vi bära all packning till campingplatsen, vilken som tur var låg nära stationen. Det måste ha varit tungt att få allt på plats för tält och all packning låg i en stor trälåda som min morbror Georg hade snickrat ihop. Dagarna fylldes med bad och lek. På kvällarna gick vi in till Borgholm, tittade på alla båtar i hamnen och åt mjukglass.

En vecka varje sommar tillbringade vi hos min morfar och morfar i Ädelfors. Mina tidigaste minnen är att jag satt i morfars knä vid skrivbordet och löste barnkorsordet, vi lekte och räknade småpengar.

Mormor var för det mesta i köket och när hon tyckte att morfar sa något som hon inte höll med om så sa hon alltid Kära, vad Anders pratar. Mormor lyssnade mycket på radion, hon tyckte om sången. I natt jag drömde och varje gång den spelades på radion så skrev hon ner textbitar tills hon slut hade hela texten.

Mormor handlade alltid i Anderssons lanthandel, där man handlade över disk dvs. man fick säga vad man skulle ha och sedan vägde och mätte fru Andersson upp det. De varor som inte fanns, beställdes från Vetlanda, enbärdricka i kuttingar kom från Virserum.

Morbror Georg satt med i barnavårdsnämnden och vid ett möte om sommarbarn så blev han tillfrågad om han kunde ta emot en flicka från Stockholm. De som skulle tagit hand om henne hade sagt återbud. Georg och Ingrid bestämde sig för att den 7-åriga flickan Carmen fick komma till dem. Varje sommar, tills hon blev 12 år, tillbringade hon i Ädelfors. De sista somrarna var hennes systrar Soraya och Tekla också där. Carmen och jag hade mycket roligt dessa somrar, vi byggde ett stort filttält ute i trädgården och ibland åkte vi och badade i Byestadssjön. Carmen kunde simma, men bara under vatten, det gick inte alls när hennes huvud var över vattenytan.